

[Friis-Skotte.]

forslag, der blev stillet for 1927—28, idet jeg maatte standse med Forslaget om Oprettelse af Kontrolørstillinger indenfor Statsbanerne. Der er, hvis man vilde fortsætte ad den Vej, adskillige, maaske op imod 100 Avancementstillinger indenfor Statsbanerne, som ad ganske naturlig Vej kan oprettes ved Udskillelse af Arbejdet mellem Kontrolører og Kontorister.

Men det, der her foreslaas, er noget andet; nemlig det principielle, at hvis en Mand ikke inden en vis Aarrække ad normal Vej er avanceret til Kontrolørstillingen, skal der oprettes en ny Avancementsklasse, en kunstig Avancementsklasse, hvortil han kan henføres. Det er et Princip, som jeg slet ikke skal udtale mig imod; det er en meget smuk og human Udtalelse, der her foreligger fra den højtærede Minister til de paagældende Formænd; men det er en Udtalelse, der maa faa Konsekvenser overfor samtlige øvrige Bundklasser, som ogsaa er gaaet ind i deres Stilling med Muligheden for Avancement for Øje. Hvem vil dog paa-staa, at en Styrmand ikke gaar ind i Statsbanernes Søfartsafdeling med den Avancementsmulighed for Øje at blive Kaptajn? Det vil man overhovedet ikke kunne paa-staa. Eller at en Maskinassistent ikke er gaaet ind i Statsbanernes Søfartsafdeling uden sikker Forventning om at blive Maskinmester? Tror man dog, at man overhovedet fik Styrmand eller Maskinassistenter ind i Statsbanernes Stillinger, uden at de havde Haab om Avancement? Det kan aldeles ikke hævdes, at der for den ene Bundklasse er andre Forhold — det siger jeg til den højtærede Minister — til Stede end for de andre; de har selvfølgelig alle haft den Forudsætning, at de skulde avancere. Der har under Behandlingen af Lønningsloven af 1919 været taget et særligt Hensyn til Assistenterne indenfor de 4 Eta-ter, ved at der blev givet dem et Trøstetillæg, altsaa et Avancementstillæg udover deres Lønningsklassers normale Løn, et Trøstetillæg, som derfor ogsaa alle andre har ment burde tilkomme dem, og som der siden 1919 stadig har været stillet Krav om fra alle mulige andre Bundklasser. Men nu gaar man udover dette Trøstetillæg, man foreslaar Oprettelse af særlige Avancementsstillinger, og der er ingen Tvivl om, at jeg ikke alene har Ret, men den højtærede Finansminister har ogsaa erkendt, at jeg havde Ret i, at der vilde komme Krav, og at disse Krav sikkert er lige saa fuldt berettigede, naar man kommer ind paa det Princip, at de, der ansættes i en Bundklasse,

har Ret til Avancement, og at hvis de ikke indenfor en vis Aarrække har opnaaet det, skal der skaffes dem en særlig Avancementsklasse.

Det er ikke rigtigt, som den højtærede Minister for offentlige Arbejder udtalte, at vi havde samme Stilling overfor Spørgsmaalet om Oprettelse af denne Overassistentklasse, som i flere Aar har været krævet fra Assistenternes Side. Jeg skrev ikke, at jeg vilde fremsætte Lovforslag i saa Henseende, jeg skrev udtrykkelig, at denne Sag kan ikke ordnes paa Normeringsloven, men kun ved en Revision af Tjenestemandsløven. Det er det, jeg hævder: Kun ved en Revision af Tjenestemandsløven, hvor man tager Hensyn til alle de Forhold, der laa til Grund for Tjenestemandsløven af 1919, som blev bygget op af en Kommission, hvor de forskellige Organisationer var repræsenteret, hvor de forskellige Interesser blev afvejet mod hinanden; kun ved en saadan Revision vil man være i Stand til at finde en tilstrækkelig afbalanceret Form, hvorunder man kan komme ind paa dette Princip. Jeg maa hævde, at man maa give enhver Bundklasse den samme Ret til Avancement, og at Forholdet, som jeg ogsaa paaviste, og hvad den højtærede Minister ikke kom ind paa, stiller sig yderligere grelt derved, at Normeringslov for indeværende Aar, for øvrigt ogsaa Normeringsloven for i Fjor, indeholder en Mængde faktiske Foringelser, Nedskæringer af Avancementsstillinger for alle øvrige Bundklasser, medens man — det har jeg været enig i — har søgt at undgaa det for Assistenternes Vedkommende. Men har Forholdene i det forløbne Aar forrykket sig i ugunstig Retning, saa har det i høj Grad været de andre Bundklasser, som er kommet til at lide derunder.

Jeg gentager derfor min Henstilling til den højtærede Finansminister om at tage alle disse Krav under velvillig Overvejelse, og at man, nu da man har trukket Spørgsmaalet frem og ønsker at løse det, i det kommende Aar søger at finde en Ordning, hvorved man tager Hensyn til alle Bundklassers lige berettigede Krav paa at avancere.

Dahigaard: Jeg takker det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte, fordi han tilsagde Overbærenhed overfor eventuelle Fejltagelser fra min Side, fordi jeg maa tale i mit Partis fraværende Ordførers Sted, men jeg maa dog sige til det ærede Medlem, at jeg ikke har sammenblandet to forskellige Ting. Eet er Spørgsmaalet om Arten af de Avancementsstillinger, der skal oprettes, om det